

**MIESIĄCA LIPCA 22 DNIA**  
**ŚWIĘTEJ NIOSĄCEJ WONNOŚCI**  
**I RÓWNEJ APOSTOŁOM**  
**MARII MAGDALENY.**

**Powrót relikwii świętego kapłana męczennika Fokasa.**

**NA WIELKICH NIESZPORACH,**

**stichery świętej, ton 8:**

**Prosomion: O, niewypowiedziany cud!**

**Mirrę** niosąc ze łzami, Magdaleno Mario, doszłaś do Bożego grobu i zobaczyłaś anioła chwały, ogłaszającego Boże zmartwychwstanie Dawcy życia i zbawienie wszystkich, przeto jedenastu uczniom pobiegłaś ogłosić nowinę, radośnie mówiąc: Weselcie się, Chrystus zmartwychwstał.

**Służyłaś** chwalebnie Chrystusowi Bogu, który dla nas stał się człowiekiem, i nieustanną Światłością duszę i myśli rozpalając, światłością stałaś się, którego widząc na krzyżu wiszącego, przedziwny to widok, mówiłaś ze łzami: Jakże to Życie przyjmuje teraz śmierć dobrowolną?

**Pamięć** Twoją świętą spełniamy, uczennico Chrystusa, którego nakazy głosiłaś, Chwalebna, duszom na zbawienie, i relikwii Twoich relikwiarz, Mario, z wiarą całujemy, toczący łaskę nieustającą i oświecenie tym, którzy z miłością przybiegają do Ciebie, pobłogosławiona przez Boga.

**Stichery świętego ze wspólnej służby.**

**Chwała. Ton 6. Anatoliosa:** Pierwsza zobaczyłaś Boże zmartwychwstanie, Mario Magdaleno, pierwszego sprawcę naszych łask, który naszą naturę łaskawie przebóstwił, okazałaś się też pierwszą głosicielką, wołając do apostołów: Odrzuciwszy smutek, przyjmijcie radość, przyjdźcie i zobaczcie Chrystusa zmartwychwstałego, i dającego światu wielkie miłosierdzie.

**I teraz. Stauroteotokion:** Dawno temu Owieczka nieskalana i Władczyni Baranka swego widząc na drzewie krzyża, macierzyńsko krzyczała i dziwiła się, wołając: Dziecię najśłodsze, cóż to za nowy i przesławny widok? Jakże to tłum pozbawiony łaski wydał Ciebie na sąd Piłatowi i skazał na śmierć Życie wszystkich? Opiewam Twoją niewypowiedzianą łaskawość.

**Na stichownie stichery z Oktoechosy.**

**Chwała. Ton 8. Leona Bizancjusza:** Chrystusowi Bogu, który dobrowolnie przyjął moją nędzę z wielkiej łaskawości, Magdalena Maria jako uczennica z wiarą posłużyła, a widząc Go ukrzyżowanego na drzewie i w grobie zamkniętego, wołała lejąc łzy: Cóż to za straszny widok, bowiem Ten, który martwych ożywia jako martwy jest policzony? Jakąż mirrę przyniosę Temu, który wyrwał mnie z woni demonów? Jakież łzy wyleję Temu, który z łez uwolnił moją Pramatkę? Królu wszystkich, objawiłeś się jako ogrodnik i rosą zabrawszy żar jej słów, powiedziałaś do Niej: Idź do braci moich i ogłoś im radość, wołając: Wstępuję do Ojca i Boga mego, i do Boga waszego, albowiem dam światu wielkie miłosierdzie.

**I teraz. Stauroteokion:** Widząc Ciebie przygwożdżonego na krzyżu, Jezusie, i dobrowolnie przyjmującego cierpienie, Dziewica i Matka Twoja, Władco, wołała: Biada mi, Dziecię najśłodsze, jakże to cierpisz niesprawiedliwie rany, Lekarzu, który uleczasz ludzkie słabości i ze zniszczenia wszystkich wybawiłeś miłosierdziem Twoim?

**Troparion, ton 1:** Za Chrystusem narodzonym dla nas z Dziewicy posłaś, czcigodna Magdaleno Mario, zachowując Jego nakazy i przykazania, przeto dzisiaj świętując uroczyście Twoje wspomnienie, dzięki Twoim modlitwom otrzymujemy odpuszczenie grzechów.

**Troparion, ton 4:** Jako uczestnik powołania apostołów i następca ich tronów zdobyłeś umiejętność dojścia na szczyty poznania Boga. Dlatego dokładnie przepowiadając orędzie Twojej prawdy, dla wiary przecierpiałeś aż do krwi, biskupie męczenniku Fokasie, módl się do Chrystusa Boga o zbawienie dusz naszych.



## **NA JUTRZNI,**

kanon z Oktoechosy jeden i świętym dwa kanony.

**Kanon świętej,**

mający akrostych: **Magdalenie Marii śpiewam z miłością. Poemat Teofanesa. Ton 8:**

**Pieśń 1**

**Hirmos:** Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Upiększona Bożymi cnotami i jaśniejąc Światłością Bożą, oświeć szerniałe serce moje modlitwami Twoimi, Mario.

Oświeciło Ciebie Słowo Ojca i wybawiło od duchów zepsucia, a Ty będąc uczennicą Jego, napełniłaś się darami Świętego Ducha.

Napełniłaś się wodami życiodajnymi ze Źródła niewyczerpanego, Władcy, który z miłosierdzia przyszedł na ziemię, i wysuszyłaś mętne potoki grzechu.

**Teotokion:** Śpiewamy Tobie, Matko Stwórcy natury, Dziewico, która pogodziłaś z Bogiem odpadłą ludzką naturę, Bogurodzico nieskalana Władczyni.

**Także kanon świętego, podany we wspólnej służbie.**

**Pieśń 3**

**Hirmos:** Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Umiłowawszy jako pierwsza Sprawcę dobrodziejstw, który przebóstwił litościwie naszą naturę, posłaś za Nim gorliwie, Mario, poddając się Jego Bożym nakazom.

Płacząc pierwsza doszłaś do grobu Zbawiciela i pierwsza zobaczyłaś Boże zmartwychwstanie, przeto okazałaś się jego głosicielką, wołając: Chrystus powstał, zaklaszczcie w dłonie.

**Teotokion:** Zbawia mnie słowo wcielonego w Twoje preczyste łono, Nieskalana, który bogactwem łaskawości rozwiązuje osądzenie pierwszego

upadku. Módl się nieustannie do Niego, aby zbawił owczarnię swoją.

**Kontakion świętego, ton 6:** Jako biskup składający ofiary, ojcze, ma końcu siebie złożyłeś w ofierze, zaświadczywszy o Chrystusie Bogu, umacniany przez aniołów i śmierć pokonując jesteś z wołającymi do Ciebie: Przyjdź, Fokasie, bądź z nami i nikt przeciwko nam.

**Katyzma poetycka o Marii Magdalenie, ton 8:**

Jako uczennica prawdziwie posłużyłaś Słowu, które wyniszczyło się z wielkiego miłosierdzia, Mario Magdaleno, a widząc Go na krzyżu podniesionego i w grobie złożonego, płakałaś gorzko, przeto czcimy Ciebie i z wiarą spełniamy święto Twoje, sławna niewiasto niosąca mirrę. Módl się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał czczącym z miłością świętą pamięć Twoją.

**Chwała. Katyzma poetycka o świętym ze wspólnej służby.**

**I teraz. Teotokion:** Przez zrodzenie Twoje odnowiłaś, Czysta, zniszczoną przez żądze i martwą naturę zrodzonych z ziemi i wszystko podniósł ze śmierci do niezniszczalnego życia, przeto Ciebie godnie wszyscy wielbimy, Dziewico nieskalana, jak i przepowiedziałaś.

**Stauroteotokion:** Dziewico nieskalana, Matko Chrystusa Boga, miecz przebił Twoją najświętszą duszę, gdy widziałaś dobrowolnie krzyżowanego Syna i Boga Twego, do którego módl się nieustannie, Błogosławiona, aby dał nam przebaczenie grzechów.

**Pieśń 4**

**Hirmos:** Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiłem Twoje Bóstwo.

Bez trwogi myśląc o marności świata, posłużyłaś Temu, który przyszedł cały świat wybawić z oszustwa.

Modląc się i płacząc przyszałaś do grobu Dawcy życia, ujrzałaś anioła ogłaszającego Zmartwychwstanie Chrystusa.

Serce Twoje nieskalane było w prawie Chrystusowych i Jego jedyne zapragnęłaś, piękne cnotą, chwalebna Mario.

**Teotokion:** Drzemką lenistwa ogarnął mnie sen grzeszny, Dziewico, odważną modlitwą Twoją skieruj mnie ku pokucie.

**Pieśń 5**

**Hirmos:** Całego odrzuciłaś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Widząc tego, który dawno temu oszukał słowami Praojca i wygnał go z raj, deptanego nogami czcigodnych niewiast, które zdobyły odwagę mężczyzn, z nimi wiecznie Adam raduje się.

Widząc zmarłego i w grobie zamkniętego Tego, który wszystkim tchnie życie, zraniona słodką miłością Jego przynosić mirrę, Magdaleno Mario czcigodna, i wraz z łzami rozlewasz wonności.

Po Bożej męce, po budzącym bojaźń powstaniu Zbawcy, chodzisz i wszędzie głosisz czcigodne słowo i wielu złowiłaś, oszukanych niewiedzą, jako sławna uczennica Słowa.

**Teotokion:** Wybawia mnie upadłego w grzechy różnorodne Ten, który z Ciebie zechciał się zrodzić z niezmiernego miłosierdzia, najświętsza Dziewico, którego ubłagaj, aby z wszelkiego oszustwa wybawił czczących Ciebie z wiarą.

#### **Pieśń 6**

**Hirmos:** Oczyszc mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Słów Twoich zroszenie smutku żar zdjęło z uczniów, Czcigodna, gdy zawołałaś: Chrystus powstał, Życie objawiło się, jasne zaświeciło Słońce.

Oto Twoja jaśniejąca pamięć zajaśniała, oświecając wiernych, którzy śpiewają Tobie, i odpędza ciemność złych biesów pokusy, godna podziwu.

**Teotokion:** Kapłaństwa duchowe i niedotykalne oczyszczenie jako kapłan pełen Światłości objawiłaś się i most ku Bogu prowadzący wyznających Ciebie jako Bogurodzicę, Nieskalana.

**Kontakion świętej, ton 3:** Stojąc z wieloma innym przy krzyżu Zbawcy, przesławna Mario Magdaleno, współcierpiałaś z Matką Pana, łzy wylewając i przynosząc je ku chwale, i mówiąc: Cóż to za przedziwny cud! Ten który trzyma całe stworzenie, dobrowolnie zechciał ucierpieć. Chwała Twemu panowaniu!

**Ikos:** Władca Chrystus i Król stworzenia nie pozostawiając niebios zstąpił, jak zechciał, i dobrowolnie przyjął ciało, a widząc Go na krzyżu przygwożdżonego Matka nieskalana stojąc z czcigodnymi niewiastami, Maria Magdalena zaś płakała, On bowiem tam będącej i gorącą wiarę zawsze okazującej, która poszła za Chrystusem i widzi teraz czekający grób, zawołała: Zechciałeś cierpieć, chwała panowaniu Twemu.

#### **Pieśń 7**

**Hirmos:** Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Odpędziłaś rozliczne słabości, mając współdziałające z Tobą Słowo, przed którym stoisz teraz, niewiasto niosąca wonności, i wołasz: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Jedyna zobaczyłaś przed innymi powstałe Życie nasze, Chrystusa, wzięłaś Go za ogrodnika i wołałaś: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

**Teotokion:** Powstrzymałaś potok śmierci, albowiem poczęłaś nieśmiertelnego Boga i zrodziłaś, Czysta, któremu wszyscy wołamy: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

#### **Pieśń 8.**

**Hirmos:** Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Świetlistym okazało się życie Twoje, jaśniejące zorzami czynów cnoty, o Magdaleno, i głoszeniem Boga, przez Boży znak i promienie miłości do Stwórcy, któremu z aniołami śpiewasz: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

Stałaś przy krzyżu, patrząc nie niesprawiedliwe zabicie, Chwalebna, który

siebie wydał z niewypowiedzianego miłosierdzia, jęczałaś i oblewałaś się łzami, wołając, Mario: Cóż to za przedziwny cud? Jakże zabity zostaje i umiera Ten, który śmierć uśmiercił i Życiem jest z natury?

**Teotokion:** Jako Bożą Matkę Ciebie zgodnie sławimy, jako przewyższającą całe stworzenie, Czysta, przez Ciebie zniszczone bowiem zostało osądzenie Adama i odpadła zwrócona zostało ludziom natura, wołającym: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

#### **Pieśń 9**

**Hirmos:** Ulęknęło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i lono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Przeszłaś teraz do Bożej radości, do przestrzeni rajszych, do duchowych i nadprzyrodzonych przybytków, gdzie chóry świętych, gdzie czysty głos weselących się, Mario nosząca Boga w sercu, przeto wszyscy Ciebie wielbimy.

Odrzuciłaś wszystko na ziemi poza miłością Chrystusa Boga, a ogarnięta Jego jednego łaskawością i bezpośrednio posyłanymi promieniami, idąc za Nim wołałaś: Wywyższam Ciebie, wielce miłosierny.

Otrzymawszy przebóstwienie od Boga i napiwszy się z potoku łask, przyjąwszy zapłatę za trudy, zostałaś policzona z chórem apostołów, Magdaleno, uczennico Słowa, czczących Ciebie z miłością zachowaj modlitwami Twoimi.

**Teotokion:** Jako Matka za nas cierpiącego, wybaw mnie ze zgubnych dla duszy żądz jako miłosierna, rozwiąż więzy grzechów moich jako dobra, pobłogosław teraz duszę moją, uciemioną przez pokusy biesów, Dziewico Bogurodzico, abym śpiewał Tobie, opiewanej przez wszystkich.

#### **Fotagogikon:**

Słońce niezachodzące, z Ojca zajaśniałe przed wiekami, tłum Żydów zapieczętował w grobie, ale Ty ujrzałaś Go pierwsza, Mario, i ogłosiłaś uczniom.

**Chwała.** Fotagogikon świętego ze wspólnej służby.

**I teraz.** **Teotokion:** Daniel opisał Ciebie jako niesieczoną górę, z której odsieczony zostanie czcigodny kamień i zniszczy świątynie bożków, Bogurodzico Mario.

Na stichownie stichery z Oktoechosy.

**Chwała.** Stichera do świętego, ze wspólnej służby.

**I teraz.** **Ton 8. Leona Bizancjusza:** Chrystusowi Bogu, który dobrowolnie przyjął moją nędzę z wielkiej łaskawości, Magdalena Maria jako uczennica z wiarą posłużyła, a widząc Go ukrzyżowanego na drzewie i w grobie zamkniętego, wołała lejąc łzy: Cóż to za straszny widok, bowiem Ten, który martwych ożywia jako martwy jest policzony? Jakaż mirrę przyniosę Temu, który wyrwał mnie z woni demonów? Jakież łzy wyleję Temu, który z łez uwolnił moją Pramatkę? Królu wszystkich, objawiłeś się jako ogrodnik i rosą zabrawszy żar jej słów, powiedziałaś do Niej: Idź do braci moich i ogłoś im radość, wołając: Wstępuję do Ojca i Boga mego, i do Boga waszego, albowiem dam światu wielkie miłosierdzie.



Wielka doksologia.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa z Oktoechosy i z kanonu świętej pieśń trzecia.

**Prokimenon, ton 4: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich,\* Bóg Izraela. Stichos: Na zgromadzeniach błogosławcie Boga, Pana, wy ze źródła izraelskiego.**

**Czytanie I Listu świętego Apostoła Pawła do Koryntian, perykopa 142 (9, 2-12).**

**Bracia**, wy jesteście pieczęcią mego apostołowania w Panu. Oto moja obrona wobec tych, którzy mnie potępiają. Czyż nie mamy prawa skorzystać z jedzenia i picia? Czyż nie wolno nam brać z sobą niewiasty-siostry, podobnie jak to czynią pozostali apostołowie oraz bracia Pańscy i Kefas? Czy tylko mnie samemu i Barnabie nie wolno nie zarobkować? Czy ktoś pełni kiedykolwiek służbę żołnierską na własnym żołdzie? Albo czy ktoś uprawia winnicę i nie spożywa z jej owoców? Lub czy pasie ktoś trzodę, a nie posila się jej mlekiem? Czyż mówię to tylko na zwykły ludzki sposób? Czy nie wspomina o tym także Prawo? Napisane jest właśnie w Prawie Mojżesza. Nie zawiążesz pyska wołowi młócaćemu. Czyż o woły troszczy się Bóg, czy też powiedział to przede wszystkim ze względu na nas? Bo przecież ze względu na nas zostało napisane, iż oracz ma orać w nadziei, a młocarz – młócić w nadziei, że będzie miał coś z tego. Jeżeli więc my zasialiśmy wam dobra duchowe, to cóż wielkiego, że uczestniczymy w żniwie waszych dóbr doczesnych? Jeżeli inni mają udział w waszej majątności, to czemuż raczej nie my? Nie korzystaliśmy jednak z tej możliwości, lecz znosimy wszystko byle nie stawiać żadnych przeszkód Ewangelii Chrystusowej.

**Alleluja, ton 1: Tęskniąc czekałem na Pana, a On zwrócił na mnie uwagę i usłyszał modlitwę moją. Stichos: Wyprowadził mnie z otchłani udreki i z trzęsawiska błota.**

**Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 34 (8, 1-3).**

**W** owym czasie Jezus wędrował przez miasta i wsie, nauczając i głosząc królestwo Boże. A było z Nim Dwunastu i kilka kobiet, które uwolnił od złych duchów i od chorób: Maria, zwana Magdaleną, z której wyszło siedem złych duchów; Joanna, żona Chuzy, zarządcy u Heroda, i Zuzanna, i wiele innych, które im usługiwały ze swego mienia.

**Koinonikon: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwała. Alleluja.**

